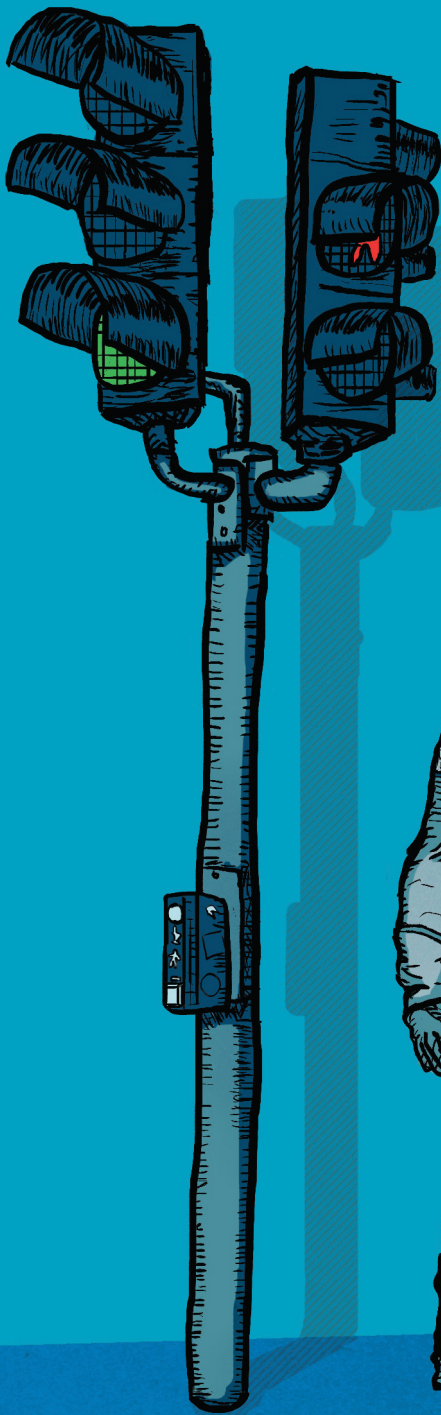

Kimmo Kirperi
**AVARUUSMIES
LIIKENNEVALOISSA**

© Kimmo Kirpperi

Kustantaja: BoD – Books on Demand

Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books, on Demand,

Nordensted, Saksa

9 789528 025573

AVARUUSMIES LIIKENNEVALOISSA

1. Yrityselämä päättyy

Maanantaina Kouvolan jumppaseurasta soitetaan. He tarvitsevat jälleen atk-apua. Perehtyessäni tietokoneongelmaan paikalle tulee mies paikallisesta toimistotarvikefirmasta. Hän tuo toimistoon uuden laser-tulostimen.

– Voisitko sinä auttaa häntä kantamaan vanhan tulostimen autoon, kun se on niin painava? toimistotäti kysyy minulta.

– Joo totta kai. Lähdemme miehen kanssa kantamaan valtavaa tulostinta pois. Hississä mies avautuu:

– Minulla oli kanssa kymmenen vuotta oma atk-tukifirma täällä Kouvolassa aikoinaan. Kyllä sillä nyt aina leivän pöytään sai, mutta päätin sitten lähteä palkkatöihin.

Ratkaistuani tietokoneongelman poistun miettelikäänä paikalta:

” Tuossako minäkin olen kymmenen vuoden päästä,
toimistotarvikefirmassa töissä? Sitäkö todella haluan
elämältäni?”

Suunnittelemme Mimin kanssa yhteistä tulevaisuutta,
koska uskomme siihen. Haaveilemme molemmat
yhteisöllisestä elämästä maaseudulla. Suunnitelmissamme on
kyläyhteisö, johon kuuluu parikymmentä taloutta, jolla
jokaisella on hehtaari omaa maata. Näin joka taloudella on
mahdollisuus kasvattaa suurin osa omasta ruuastaan joko itse
tai yhteistyössä naapureiden kanssa. Yhteisökylässä on
yhteinen kylätalo, jossa järjestetään erilaisia juhlia ja muita
tapahtumia. Kylässä on myös yhteinen navetta kotieläimiä
varten, joita hoidetaan yhdessä. Näin mikään talous ei ole
sidottu jatkuvasti eläinten hoitoon, vaan välillä asukkaat voivat
lähteä vaikkapa matkustelemaan. Olemme molemmat

pääasiassa laktovegetaristeja, joten maitotaloustuotteet ovat meille tärkeitä. Nykyinen maidon tehotuotanto ei vaan ole mielestämme kovin eettistä puuhaa. Yhteisössä pitäisi olla ainakin lehmä ja pyrkimyksenämme on muutenkin olla mahdollisimman omavaraisia ja riippumattomia ympäröivästä yhteiskunnasta. Uskomme nykyisen yhteiskuntajärjestelmän romahtavan lähiaikoina, joten on hyvin tärkeää alkaa rakentamaan nyky-yhteiskunnasta riippumatonta elämäntapaa riittävän hyvissä ajoin. Seuraavana yönä näen unta, jossa muutan kasviskokkikavereiden kanssa Iittiin asumaan. Vilillä on meille iso yllätys: valtava pyöreä ekotalo, jossa jokaiselle asukkaalle on oma siipensä. Ylhäältä päin katsottuna talo näyttää ympyrältä, joka on jaettu kahteen kymmeneen sektoriin ja jokaisessa sektorissa on oma asuntonsa. Näin jokaisessa asunnossa on kaksi yhteistä seinää naapureiden kanssa ja ympyrän keskipisteessä kaikki asunnot yhtyvät. Talo on lahjoitus erinäisiltä sponsoreilta, jotka haluavat tukea tätä

erikoislaatuista projektia. Vili on järjestänyt myös toisen yllätyksen: Apulannan pojat tulevat soittamaan talon luovutustilaisuuteen! Tilaisuudesta tulee erikoisuutensa vuoksi varsinainen mediatapahtuma!

2. Virroilla

Yrityselämän jälkeen olin kasviskokkikoulutuksessa Perheniemen opistossa. Eräs opettajistamme oli Olga Temonen. Tutustuin kasviskokkikoulussa Viliin, Raulin, Mariaan, Isaciin, Katiin, Heliin, Eijaan, Teemuun, Tiinaan, Marianneen, Eskoon, Kaarinaan ja Penttiin. Kaarinaa ja Penttiä kuvattiin senioreista kertovaan ohjelmaan televisiossa! Ohjelmassa he tekivät elävää ravintoa.

Ajelen autolla Virroille kasviskokkien tapaamiseen. Marian entinen opettaja Arto haluaa tarjota meille majapaikan pariaksi yöksi. Virroilla menemme aluksi läheiseen

Matiaskappeliin.

Matiaskappeli on pieni kivinen kappeli, jonka voi varata erilaisia lähinnä kristillisiä tarkoituksia varten. Kappelissa voidaan muun muassa järjestää konsertteja, kokouksia, keskusteluja, pitää kerhoja ja kursseja, kuunnella musiikkia tai hiljaisuutta. Kappeli on hyvin pieni ja minusta tuntuu aivan kuin energiamme tiivistyisivät siellä! Teemu alkaa spontaanisti laulaa sanskritinkielisiä mantroja ja yhdymme hänen lauluunsa. Se kuulostaa todella hyvältä, koska kappelissa on hyvä akustiikka. Minusta tuntuu kuin oma erillisyyteni häviäisi hetkeksi ja olisin yhtä kaikkien kanssa! Kokemus on hyvin voimakas.

Vanha koulu on myytävänä, koska talon omistaja Arto haluaa muuttaa pienempiin ympyröihin. Haaveilemme ostavamme sen yhteiseksi toimintakeskukseksemme, jossa järjestetään erilaisia kursseja ja tapahtumia. Tiina lupaa

muuttaa taloon vakituiseksi asumaan ja pitää samalla huolta talosta. Ainoa este on raha: talosta pyydetään suurehkoa summaa rahaa.

Keväällä menen käymään kylässä Vilin luona, joka asuu Iitissä. Vili on vakaumukseltaan kristitty, mutta hyvin vapaamielinen sellainen. Vilillä on omakotitalo, vähän peltoa ja iso ulkorakennus, joka toimii treenikämpänä. Talon eteisessä on Vilin tekemä maalaus. Se näyttää Vilin omakuvalta, jossa on erikoinen yhdistelmä syvää hartautta ja rankkaa hevimiestä. Mieleeni tulee Ozzy Osbourne. Vilin talossa on paljon tyhjiä pulloja ja kukkaruukussa keittiön ikkunalla kasvaa hamppua. Se ei kuitenkaan ole huumelajiketta, vaan öljyhamppua. Vili kertoo, kuinka hän on pilailumielessä käynyt kylvämässä öljyhamppua myös vanhempiensa kukkapenkkiin. He saavat sitten ihmetellä, että mikähän pirun kasvi tuokin on. Ihmettelen Vilin huumorintajua, koska olen pitänyt kristittyjä melko

tiukkapipoisina.

Kuuntelemme raskasta musiikkia ja juomme yhdet oluet. Vili kertoo, että hän olisi halunnut niin kovasti olla kasviskokkien tapaamisessa Virroilla, joten hän teki mielessään matkan sinne ja kuvitteli olevansa paikalla.

– Ai jaa, sehän on jännä. Tunsimme, että siellä on paikalla joku muukin ja arvelinkin että se olit sinä. Olin siis oikeassa!

Kun menen takaisin Kouvolaan lähdemme Mimin kanssa syömään läheiseen pizzeriaan. Kasvispitsat eivät maistu kovinkaan hyviltä. Mimi alkaa puhua, että olisi tärkeää perustaa kasvisravintola, koska hyvää kasvisruokaa on niin harvassa paikassa tarjolla. Olen täysin samaa mieltä. Hänen kasvonsa loistavat.

– Tuntuu kuin olisin nähnyt valon! Mimi sanoo.

– I Have Seen the Light! niin kuin Blues Brotherissa

sanotaan, sanon hymyillen. Olemme Mimin kanssa hyvin onnellisia sillä hetkellä.

Eräänä iltana palatessani kaupungilta asunnolleni, törmään naiseen, joka on leiriytynyt puistoon. Nainen aikoo nukkua yönsä puiston penkillä. Ilma on kolea ja yöllä on varmasti pakkasta.

– Meinaat sä todella nukkua siinä?

– Joo mikäs tässä on nukkuessa, nainen vastaa. Nainen on avokäsin ja hän sivelee kevyesti kämmeniään ranteista sormiin päin. Ajattelen, että näin nainen saa jotenkin energian virtaamaan käsissään. Hän ei hankaa käsiään yhteen, kuten tavallisesti on tapana tehdä käsien lämmittämiseksi, vaan sivelee niitä kevyin, virtaavin liikkein.

Nainen on ilmeisesti koditon, hänellä on vierellään kärryt, joissa hän vetää mukanaan koko pientä omaisuuttaan. Mieleni tekisi pyytää nainen kotiini yöksi, mutta en uskalla,

koska en tiedä mitä mieltä Mimi olisi asiasta. Seuraavana päivänä laitan sähköpostia Pelastusarmeijaan kysyäkseni, mitä tuollaisessa tapauksessa voisi tehdä.

Vastauksessa kerrotaan, että jotkut ovat vapaaehtoisesti kodittomia ja heitä ei voi pakottaa vaihtamaan elämäntapaansa elleivät he itse sitä halua. He lupaavat kuitenkin Pelastusarmeijasta käydä keskustelemassa naisen kanssa, mikäli he hänet vielä tavoittavat Kouvolan keskustasta. Kiitän avusta.

Parin viikon päästä törmään puistossa uudestaan kodittomaan naiseen. Naisen nimi on Leena. Hän kertoo olleensa ennen omaishoitaja. Leena kertoo, että omaishoitajan työ oli ollut hyvin rankkaa. Mielessäni ihmettelen asiaa, koska myös äitini on omaishoitaja ja tiedän, että hänen elämänsä on hyvin rankkaa. Mietin, että onko vapauden hinta todella noin kova?

Nainen sanoo, että tällä hetkellä hänellä ei ole muita tuloja kuin mitä hän saa pulloja keräämällä. Pullojen keräämisessä on kuulemma kova kilpailu käynnissä. Nopeat syövät hitaat. Annan naiselle vähän rahaa ja toivotan hänelle onnea matkaan. Ajattelen naisen olevan suuri joogi, kun tulee toimeen niin vähällä ankarissa olosuhteissa.

Mimi hakee opiskelemaan Osaran maaseutuopetusyksikköön Hämeenkyröön. Mimia kiinnostaa erityisesti luomuviljely ja hänestä Osara vaikuttaa sopivalta paikalta opiskella alaa. Minua ovat yrtit kiinnostaneet pitkään ja haluaisin perehtyä niihin tarkemmin. Hämeenkyrössä on Frantsilan luomuyrttitila ja Frantsilan HyvänOLON Keskus, jossa alaa voi opiskella. Haen Frantsilaan fytoterapeuttikoulutukseen, koska fytoterapeutti on yrttitietäjä. Ja sellainenhan minä haluan olla. Tietäjä pohjoisen maan!

Frantsilasta tulee vastaus, että kurssi on täynnä, mutta

poikkeuksellisen kiinnostuksen vuoksi toisenkin opiskelijaryhmän perustamista harkitaan. Mimi on vielä hieman epävarma, haluaako hän lähteä opiskelemaan Osaralle.

Viimein Frantsilasta tulee vastaus, että toinenkin ryhmä on päätetty perustaa ja pääsen opiskelemaan! Mimikin pääsee Osaralle, jos vaan haluaa mennä sinne. Näen mielessäni suuren valon Tampereella. Mimi ei kuitenkaan halua muuttaa Tampereelle, koska siitä on hänen mielestään liian pitkä matka Osaralle. Alamme etsiä asuntoa Ikaalisista. Sieltä on Osaralle matkaa ainoastaan kymmenen kilometriä ja Frantsilaan vähän enemmän.

Mimi laittaa ilmoituksen Ikaalisten sanomiin. Lehden ilmestymispäivän iltana Mimin puhelin soi. Rouvashenkilö tarjoaa hänelle 77 neliön asuntoa pienemmällä vuokralla kuin nykyinen 57 neliön asuntomme. Aiomme seuraavalla viikolla mennä katsomaan kämppää. Matkaa Kouvolaan ja Ikaalisten

välille tulee 250 kilometriä, joten päätämme jäädä Tampereelle yöksi. Varaamme hotellihuoneen Omenahotellista, koska se on halvin löytämämme vaihtoehto.

Seuraavalla viikolla lähdemme Ikaalisiin katsomaan asuntoa. Heti kun näen asunnon, tiedän, että se on meidän asuntomme! Asunto on talon ylimmässä kerroksessa ja olohuoneen, toisen makuuhuoneen ja keittiön ikkunasta näkee Kyrösjärvelle. Asunnossa on myös koko asunnon levyinen lasitettu parveke, josta avautuu upea näköala järvelle. Kerrostalon kellarikerroksessa on saunaosasto, jossa on uima-allas. Kellarissa on myös koneellisesti jäähdytetty kylmävarasto ruokia varten. Ajattelen, että viimeinkin minulla olisi yrteille hyvä säilytyspaikka. Kaikki vaikuttaa aivan liian hyvältä ollakseen totta!

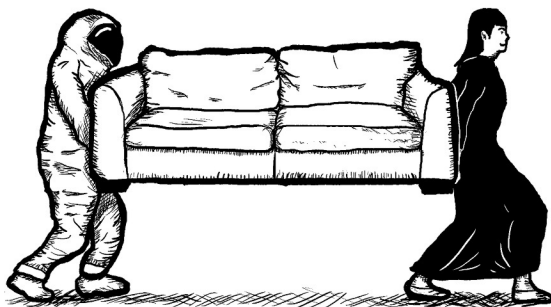
Asunto sijaitsee Ikaalisten vanhassa kauppalassa ja paikka on hyvin luonnonkaunista seutua. Asunnon omistaa

mukava eläkkeellä oleva opettajapariskunta, joka on ostanut asunnon vanhuuden päivikseen. He eivät vielä halua muuttaa asuntoon, koska ovat omasta mielestään vielä nuoria, vaikka ovatkin jo 70-vuotiaita. He asuvat isossa omakotitalossa lähistöllä. Heillä on myös kesämökki toisella puolen järveä ja mökki melkein näkyy asunnolle. He tekevät usein veneretkiä mökilleen. Venesatama sijaitsee aivan asunnon lähistöllä. Rannassa on myös kaupungin omistama matonpesupaikka, jonne tulee juokseva vesi. Allekirjoitamme vuokrasopimuksen hyvin mielellämme.

3. Ikaalinen

Kun muutamme Kouvolasta Ikaalisiin, on äärimmäisen kuuma päivä elokuussa. Lämpömittari näyttää yli 30 astetta varjossa. Olemme vuokranneet pakettiauton tavaroiden kuljettamiseksi. Ensimmäiseksi alamme kantaa sohvaa ulos, koska se on suurin huonekalu. Sohva ei kuitenkaan mahdu kääntymään ahtaassa eteisessä eikä sitä saanut ovesta ulos. Kokeilemme toista reittiä: viemme sohvan ensin olohuoneesta makuuhuoneeseen ja sieltä kautta edelleen keittiöön. Keittiön oviaukko eteiseen on kuitenkin niin kapea, että sohva jumittaa siihen. Meidän ei auta kuin viedä sohva takaisin olohuoneeseen.

– Jos ei mikään muu auta, niin meidän täytyy laskea sohva parvekkeelta alas köysien varassa, sanon.

– Täytyyhän sen mahtua täältä ulos, kun se on kerran tänne mahtunut tulemaankin, Mimi sanoo.

– Ei välttämättä, kulmat ovat nyt peilikuvia toiseen suuntaan mentäessä. En ole itsekään varma onko sanoillani mitään tekemistä todellisuuden kanssa, mutta haluan keksiä

Avaruusmies liikennevaloissa kertoo Kimmo Kirpperin ja kavereiden elämästä Tampereella, varsinkin Pispalassa. Myös Äiti Ammaa käydään halaamassa sekä kerrotaan Faces- ja Sonisphere-festareista.

Kirja on sekoitus novellikokoelmaa ja pätkäromania. Onpa mukana yksi runokin!

Päähenkilöitä ovat Kimmo Kirpperi, Mimi, Matti ja Martina. Sivuhenkilöitä ovat muut Kimmo Kirpperin kaverit ja tutut.

Kansi: SAKON STUDIO
Piiros: Antti Anttila
Taitto: Samuli Koivulahti

